

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

לפני כבוד הנשיא עמית יריב

התובעת:

א.צ.מ. דרום בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ליטל פאשה

נגד

הנתבע:

ע"י ב"כ עו"ד שרון ברבי

פסק דין

1. לפניי תביעה שטרית שהגישה התובעת נגד הנתבע, אשר התקשר עמה לשם התקנת אבזור וציוד לרכבו.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

2. התובעת, חברה העוסקת בהתקנת אביזרי רכב טוענת כי ביום 2.6.2015 הנתבע התקשר עמה בחתימת ידו בטופס התקשרות בעבור התקנת אבזור וציוד לרכב בסך כולל של 274,516 ₪ (להלן: "הסכם ההתקשרות").

3. לטענת התובעת, ביום 2.10.2015 ולאחר שהיא ביצעה את התקנת האבזור והציוד ברכבו של הנתבע, חייבה את הנתבע בחשבונית מס אשר לא שולמה במלואה ובגינה נותרה יתרת חוב של 39,978 ₪.

4. עוד טוענת התובעת כי הנתבע קיבל מהמוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") תשלום בגין הלוואה בעבור רכישת אביזרים מיוחדים בסך של 79,978 ₪, אשר היה מיועד לה בגין התקנת המוצרים ברכבו. למרות פניותיה של התובעת, הנתבע לא שילם את חובו, כך שסכום התביעה הוא 42,219.6 ₪ בתוספת עלות בגין שליחת מכתב התראה (81.90 ₪) והפרשי הצמדה וריבית.

5. הנתבע הגיש התנגדות בה טען כי התובעת מבקשת לעצמה כספים שקיבל מהמל"ל לכסות את ההוצאות שכבר הוציא ושילם מכיסו. בנוסף, הנתבע טוען כי התובעת גבתה ממנו כספים שלא הייתה צריכה לגבות.

6. ביום 15.3.2022 התקיים דיון בהתנגדות לפניי כבי' הרשם הבכיר אורי הדר. בדיון זה נחקר הנתבע והצדדים סיכמו את טיעוניהם בעל פה. בתום הדיון ניתנה החלטה לפיה דין ההתנגדות להתקבל והתיק נקבע לשמיעת ראיות. בדיון ניתנה החלטה שקבעה כלהלן:

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

המחלוקת בין הצדדים טעונה בירור בכל הנוגע לעלות התקנת האביזרים כפי שהוסכם בין התובעת לבין הנתבע.

התובעת, מבחינתה, בצדק, נסמכת על מכתב המל"ל מיום 08.01.2019 שאינו מאזכר כלל כי מדובר בתשלום שאושר במסגרת פשרה בהליך שניהל הנתבע כנגד המל"ל אך אין מקום למנוע מהנתבע להוכיח את טענתו כי אותו תשלום בסך של 79,978 ₪ מהווה תשלום עבור אביזרים עתידיים ברכב שהוא יקנה בעתיד.

המחלוקת בין הצדדים היא מחלוקת כספית פשוטה בעיקרה והיא טעונה בירור.

בקשתו של הנתבע לחייב את התובעת לצרף את המל"ל כנתבעת נוספת נדחית.

לא מצאתי שיש הצדקה לכפות על התובעת צירוף נתבע נוסף ואם סבור הנתבע כי יש צורך בקבלת עמדת המל"ל או לחילופין כמשלוח הודעה לצד שלישי כנגד המל"ל הוא יעשה כן עד ליום 01.05.2022.

7. ביום 6.9.2023 התיק עבר לשמיעה לפניי, ונקבע לדיון הוכחות אשר התקיים ביום 21.1.2024. בתום דיון ההוכחות נקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב; משהוגשו הסיכומים, הגיעה עת ההכרעה.

דיון והכרעה

8. בטרם אדון בטענות הצדדים, אציג בקצרה את הרקע הנוגע לאבזור כלי רכב המותאמים לשימוש אנשים בעלי מוגבלות, ועל האבזור שאושר לנתבע בענייניו.

9. אבזור כאמור נקבע על ידי המכון הרפואי לביטחות בדרכים ומאושר על ידי המוסד לביטוח לאומי, הנושא ב- 95% מעלות האבזור, וזאת במסגרת סל הטבות מגוונות שמוענקות לאוכלוסייה הזכאית.

10. המוסד לביטוח לאומי אישר לנתבע הלוואה לרכישה ולהתקנה של אביזרים ברכב (רכב שאפשר להיכנס לתוכו בישיבה בכיסא גלגלים, או שאפשר לנהוג בו תוך ישיבה בכיסא גלגלים).

11. סכום הלוואה (שהוא כאמור בשיעור של 95% מערך האביזרים ושהותקנו ברכב) מבוסס על מחירון אבזרים שערך המוסד לביטוח לאומי ובו נקבע מחיר ממוצע לכל אביזר. בנוסף, על פי תנאי הזכאות, הלוואה הופכת למענק בתום חמש שנים, אלא אם כן דרש המוסד לביטוח לאומי להחזירה קודם לכן.

12. מעיון באתר הבית של המוסד לביטוח לאומי וכן ממכתב המוסד לביטוח לאומי מיום 18.5.2015 (נספחים 3-3ד' להתנגדות), המאשר לנתבע את הלוואת האבזור, עולה כי

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

ההלוואה בשיעור 95% משולמת על ידי המוסד לחשבון הבנק של הזכאי בשתי פעימות כלהלן:

- **פעימה ראשונה:** בגובה 45% מעלות האבזור ללא מע"מ בהצעת המחיר של החברה המתקינה, משולם לאחר מסירת הרכב לאבזור ולאחר שהזכאי ממציא קבלה מקורית המעידה כי שילם לחברה המתקינה 5% מעלות האבזור, המצאת טופס ביצוע הזמנה לרכישה ולהתקנה חתום על ידי החברה המתקינה והזכאי, המצאת חשבונית עסקה של החברה המתקינה על סך 45% מעלות האביזרים ללא מע"מ עפ"י הצעת המחיר של החברה המתקינה וכן הצעת מחיר עדכנית של החברה המתקינה ובה פירוט האבזרים ומחיריהם.

- **פעימה שנייה:** היא חישוב סופי של יתרת ההלוואה והתשלום בפועל יעשה בגמר האבזור ובכפוף לקבלת צילום מפרוטוקול הבדיקה של מעבדת הרכב אשר בדקה את הרכב לאחר שהותקנו בו האביזרים המאשר כי לאחר בדיקה נמצאו האביזרים ברכב תקינים, העתק חשבונית מס של מכון התקנים או הטכניון על תשלום עבור בדיקת הרכב, המצאת חשבונית מס מקורית מהחברה המתקינה על סך מלוא עלות התקנת המקדמה הראשונה (או השנייה במקרים מסוימים) ששולמה על ידי המוסד לביטוח לאומי וכן המצאת צילום רכב לאחר האבזור המציין את השינויים שבוצעו ברכב.

13. הכספים מיועדים לחברה המאבזרת, ואינם מיועדים לכיסו של הזכאי, בשונה לדוגמה מקצבת נכות. הזכאי מחויב כלפי המוסד לביטוח לאומי לשלם לחברה המתקינה את התשלומים המגיעים לה ממנו בעבור האבזור, ללא דיחוי, והפרת התחייבות זו עלולה להוביל לכך שהמוסד ידרוש את השבת הכספים שקיבל הזכאי בעבור האבזור.

14. עלות אבזור הרכב שאושרה לנתבע על ידי המוסד לביטוח לאומי היא בסך של 195,327 ₪. 95% מהסכום המאושר הוא 185,561 ₪ וזה הסכום שהעביר המוסד לנתבע על ידי המל"ל בשתי פעימות לאחר עמידה בתנאים המפורטים לעיל (ראו נספח 5 לכתב התביעה). פעימה ראשונה בסך 105,583 ₪ הועברה לחשבון הנתבע ביום 20.8.2015 (נספח 12 עמוד 68 לתצהיר הנתבע) ופעימה שנייה (שהיא חשבון סופי) בסך 79,978 ₪ הועברה לחשבון הנתבע ביום 10.1.2019 (נספח 6 עמ' 56 לתצהיר הנתבע).

15. התובעת מאשרת בסיכומיה, כי סכום הפעימה הראשונה בסך 105,583 ₪ הועבר אליה בחלוקה הבאה:

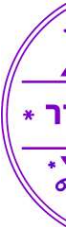

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

- 100,000 ₪ הועברו ביום 20.8.2015 באמצעות העברה בנקאית (ראו נספח 13 עמ' 70 לתצהיר הנתבע + כרטיס הנהלת חשבונות התובעת נספח 2 עמ' 32 לתצהיר הגב' סיגל ששון מטעם התובעת (להלן: "כרטיס התובעת"));
- 5,583 ₪ שולם במזומן ביום 25.8.2015 (ראו נספח 15 לתצהיר הנתבע + כרטיס התובעת).
- 16. בכל הנוגע לסכום הפעימה השנייה בסך 79,978 ₪, אשר הועבר לחשבון הנתבע על ידי המל"ל ביום 10.1.2019. התובעת טוענת, אפוא, כי הנתבע בחר לעשות דין לעצמו, והעביר לה מחצית הסכום בלבד, דהיינו סך של 40,000 ₪, ששולמו ביום 3.3.2019 באמצעות המחאה לפקודת התובעת המשוכה מחשבון הבנק שלו (ראו נספח 17 עמ' 78 לתצהיר הנתבע + כרטיס התובעת).
- 17. מאחר שמסמכי הנתבע ומסמכי התובעת זהים לעניין הסכומים שהועברו, ויש ביניהם התאמה חד ערכית - הרי שאין מחלוקת בנוגע להעברת התשלומים דנן וסכומם. בנוסף, אין מחלוקת כי הנתבע לא העביר לתובעת סך של 40,000 ₪ אותו קיבל מהמוסד לביטוח לאומי (ראו אישור הנתבע לאמור עמ' 1 ש' 15-16 לפרוטוקול דיון בהתנגדות, ואף מדיון ההוכחות שם הודה כי קיבל את הכסף - עמ' 23 ש' 5 לפרוטוקול).
- 18. לפיכך, טוענת התובעת בסיכומיה כי בגין אבזור רכבו, הנתבע העביר לה 145,583 ₪ בלבד ולכן נותרה לו כלפיה יתרת חוב פתוחה בסך 39,978 ₪ (קרך) שהיא ההפרש להשלמת 185,561 ₪ שקיבל הנתבע מהמוסד לביטוח לאומי עבור אבזור הרכב שביצעה (ראו לעניין זה כרטיס התובעת).
- 19. מעיון בהסכם ההתקשרות עולה כי הנתבע התחייב בחתימתו להעביר לתובעת את הכספים שיקבל מהמוסד לביטוח לאומי בגין האבזור (ראו נספח 1 עמ' 9 ונספחים 4, 5, 6 עמודים 19, 21, 23 לתצהיר התובעת). התובעת טוענת כי יש לזקוף לזכות הנתבע את התשלומים הרשומים בחובה בכרטיס.
- 20. בדיון בהתנגדות הנתבע התייחס לסכומי החובה בכרטיס, כאשר תחילה זקף לעצמו תשלומים בסך 6,000 ₪; 21,973 ₪ ו- 13,843 ₪ אשר מופיעים בכרטיס בחובה לאחר שהמחאות פיקדון אלה הושבו לו (עמ' 1 ש' 23-27 לפרוטוקול מיום 15.3.2022). בתצהיר עדות ראשית שהגיש, חזר בו הנתבע מטענה זו וזקף לעצמו רק סכום של 13,843 ₪ בטענה כי שילם סכום זה לתובעת במזומן (ראו עמ' 14 לתצהיר הנתבע). עם זאת, בעדותו בדיון ההוכחות לא זכר הנתבע פרטים אודות ביצוע תשלום נטען זה (ראו עמ' 26 ש' 21 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

מלבד הסתירות שעלו בטענות הנתבע, הרי שמדובר בטענות בעל פה מול מסמכים בכתב, כך שהנתבע לא עמד בנטל להוכיח כי שילם לתובעת במזומן סך של 13,843 ₪ או כל סכום אחר המופיע בחובה בכרטיסת התובעת.

21. טענה נוספת שהעלה הנתבע היא כי מחירון האבזור שאושר על ידי המל"ל הוא לרכב מסוג מרצדס בסך של 124,355.94 ₪, כאשר מחירון אבזור לרכב המרצדס התייטר כשהוא בחר להזמין רכב אחר מסוג קרייזלר (הרכב מושא התביעה), ובהתאם הוציא המוסד לביטוח לאומי מחירון אבזור חדש ומאושר לרכב הקרייזלר בסך 185,561 ₪ (לאחר ניכוי 5%). לשיטת הנתבע, יש להתייחס למחירון שאושר לרכב המרצדס ולפי זה לקבוע מה הסכומים העודפים שיש להשיב לתובעת (ראו ש' 18-19 לתצהיר הנתבע).

22. אלא שהמחירון שאושר לרכב המרצדס אינו רלוונטי לעניינו מאחר שבמקומו הוצא מחירון מאוחר ועדכני לרכב משוא ההליך. ראו לעניין זה גם מכתב המל"ל מיום 18.5.2015 בו נכתב מפורשות כי:

"אם כתוצאה מהבדיקה לאחר אבזור יחולו שינויים ברשימת האביזרים המיוחדים שקבע לכך המכון לכתחילה, המוסד יערוך חישוב מחדש של ההלוואה לאור השינויים שנקבעו וביצועם ברכב" (נספח 33 להתנגדות).

מכאן, שגם דין טענת הנתבע בעניין זה להידחות.

23. טענה נוספת שהעלה הנתבע היא כי שילם לתובעת סך של 74,558 ₪ בעבור הנמכת רצפת הרכב – "אני שילמתי, אני שילמתי לא.צ.מ. עבור האבזור הזה 74,000 שקלים מכספיי" (עמ' 23 ש' 30 לפרוטוקול, וגם סעי' 5 לתצהיר הנתבע). מעיון בתשלומים שצירף הנתבע לחיזוק טענתו, עולה כי מדובר בתשלומים לחברת "מכשירי תנועה" שהיא יבואנית רכב הקרייזלר היות והנתבע קיבל מהמוסד לביטוח לאומי גם הלוואה לרכישת רכב למוגבלים בניידות (ראו נספח 19 עמ' 83 לתצהיר הנתבע). מכאן, שמדובר בתשלום שאין לו כל קשר לאבזור הרכב או הנמכת רצפת הרכב שבוצעה על ידי התובעת.

24. בסיכומיו, הנתבע התייחס שוב להנמכת רצפת הרכב וטען כי על פי תעודת עובד ציבור (נספח 20 לתצהיר הנתבע) מק"ט 430 – הנמכת רצפת רכב, אושר לרכב מסוג "קיה" ביום 14.2.2017, בעוד שהתובעת סיימה את התקנת האבזור ברכב הקרייזלר בשנת 2015, ולכן החשבון הסופי משנת 2019 לא מתייחס לרכב הקרייזלר אלא לרכב הקיה.

25. בתגובה לטענה זו, התובעת השיבה כי הנמכת רצפת הרכב בוצעה על ידה בפועל בחו"ל. אוסיף, כי פריט 430 – הנמכת רכב, מצוין גם בחשבונית התובעת שהונפקה לנתבע ולביטוח לאומי ביום 2.10.2015 (נספח 2 לתביעה) וכן בטופס ההתקשרות בין הצדדים בגין רכב הקרייזלר.

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

מכל מקום, הנתבע לא צירף כל ראיה או מסמך המעיד כי שילם מכיסו עבור הנמכת רצפת הרכב, כך שדין טענתו בעניין זה להידחות.

26. עוד טען הנתבע, כי שילם סך של 28,266 ₪ עבור מיסים שחל על הרכב בגין ההנמכה ותובע מהתובעת החזר בגין הוצאה זו (ראו נספח 11 עמ' 66 לתצהיר הנתבע, וגם עמ' 29 ש' 7-11 לפרוטוקול). ודוק: מעיון במסמכים שהגיש הנתבע עצמו, עולה כי ביום 7.7.2020 השיב לו המל"ל את מלוא תשלום המיסים שחלו על הרכב בגין ההנמכה (ראו נספח 20 עמ' 85 לתצהיר הנתבע, שהוא תעודת עובר ציבור שם נכתב כי: "ב 7/7/20 שולמו סך 28,180 ₪ עבור השלמת הלואה עומדת שהם מהווים עבור מלוא המיסים שחלו על הרכב בגין ההנמכה בחו"ל").

27. עוד טענה שטען הנתבע היא כי סכום הפעימה השנייה והסופית בסך 79,978 ₪ שקיבל מהמוסד לביטוח לאומי לא מהווה תשלום סופי לתובעת בעבור אבזור הרכב, אלא מדובר בסכום שקיבל מהמוסד לביטוח לאומי כפשרה עבור אביזרים עתידיים ברכב קיה שיקנה בעתיד (ראו פרוטוקול דיון בהתנגדות עמ' 4-5 ופרוטוקול ההוכחות עמ' 21 ש' 1-5).

28. הנתבע לא הגיש כל מסמך או ראיה המאשרים את הנטען, מה גם הוברר כאמור כי התשלום הסופי מתבצע על ידי המוסד לביטוח לאומי רק לאחר גמר ביצוע האבזור בפועל על ידי החברה המתקינה, ולאחר אישור המכון כי הרכב נמצא תקין. זאת ועוד, מכתב המוסד לביטוח לאומי מיום 8.1.2019 בדבר חשבון סופי (נספח 5 לכתב התביעה) לא מאזכר כלל כי מדובר בתשלום שאושר במסגרת פשרה בהליך שניהל הנתבע כנגד המל"ל. מהמכתב דווקא עולה כי מדובר בתשלום סופי לתובעת בגין אבזור הרכב ואף מצוין כי על הנתבע "להעביר אלינו קבלה מקורית המעידה כי שילמת לחברת א.צ.מ את יתרת חובך בסך 155,090 ₪".

מכאן, שטענת הנתבע כי מדובר בתשלום עבור אביזרים עתידיים ברכב שיקנה בעתיד לא הוכחה על ידו, מה גם שהיא עומדת בניגוד להנחיות המוסד לביטוח לאומי, כך שדינה להידחות.

29. הנתבע העלה מספר טענות נוספות נגד התובעת. אעיר, כי ככל שהנתבע סבור כי התובעת פעלה בתרגיל הונאה או גבתה ממנו כספים שלא כדין (כנטען על ידו), הרי שהיה עליו להגיש כתב תביעה שכנגד או לפנות בתביעה עצמאית נגד התובעת. נכון להיום, הנתבע לא פעל כאמור. עם זאת, מאחר שהנתבע העלה טענות אלו כהגנה בתביעה שלפניי אדון בהן בקצרה.

30. הנתבע טען לאי מתן הנחה בשיעור של 5% בהתאם להסכם עם התובעת. עם זאת, מעיון במסמכי התובעת עולה כי היא לא דרשה ממנו 5% השתתפות עצמית, שכן עלות האבזור

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

המאושרת לרכב היא בסך 185,327 ₪ ו- 95% מהסכום המאושר הוא 185,561 ₪ וזה הסכום שביקשה מהנתבע לשלם לה ולא מעבר לכך.

31. עוד טען הנתבע כי מסמכי הנהלת החשבונות של התובעת לא אמינים, וכי הרישום של התובעת אינו נכון ומוטעה. כפי שצוין לעיל, הרישום בהנהלת חשבונות בו כלולות כל החשבונות, קבלות והתשלומים ששילם הנתבע לתובעת תואמים במדויק למסמכים שצירף הנתבע לתצהיר מטעמו. רוצה לומר, כי עיון בכרטיס התובעת, בחשבונות, בקבלות, בהוצאת שיקים מהקופה – מלמד שלא נמצאו כשלים או חוסר התאמה בין התייעוד בהנהלת החשבונות של התובעת לבין ההתחשבות הכספית בפועל. בהערת אגב אציין, כי התובעת בסיכומיה ציינה כי בטענות נרשם בתצהירה מספר חשבונית 300316 כאשר צריך להיות 300172 (ראו עדות הגב' סיגל ששון עמ' 7 ש 33-35 לפרוטוקול).

32. עוד טען הנתבע כי התובעת התקינה ברכבו רמפה במקום מעלית (עמ' 18 ש' 35-36 לפרוטוקול). מעיון בחשבונית המס (נספח 1 לכתב התביעה) מצוין – "קוד 11" "מעלית ניצבת עם מהלך אנכי/רמפה חשמלית (חו"ל)". קרי, החלופה של המעלית היא רמפה והקוד הוא אותו קוד במוסד לביטוח לאומי.

33. טרם סיום אעיר כי הנתבע נשאל בחקירתו האם מתוך רשימת האבזור המאושרת לרכב מיום 8.1.2019 (נספח 5 לכתב התביעה) אביזר כלשהו לא הותקן ברכבו והשיב כי ישנם מספר פריטים שכביכול לא הותקנו ברכבו (והפנה לעמ' 10 בתצהירו ראו עמ' 16 ש' 29-32 ועמ' 17 שק' 13-19 לפרוטוקול). מעיון בתצהיר הנתבע, בעמ' 10 סעי' 2 עולה כי מדובר בפריטים בחשבונית המס (נספח 1 לכתב התביעה) שלא אושרו וממילא לא הותקנו ברכב הנתבע.

34. בסיכומיו, טען הנתבע כי התובעת גבתה מהמוסד לביטוח לאומי כספים בגין שלושה אבזורים שלא ביצעה בפועל: מק"ט 48 – שינוי זווית ההגה; מק"ט 19 – שלט רחוק להפעלת דלת ומעלית (בחו"ל); מק"ט 98 – העברת מצבר ברכב מסוג "ויטו".

ודוק: כל האבזורים שהותקנו ברכב הנתבע נבדקו כאמור על ידי המכון, תקינותם אושרה בהתאם לתנאי המוסד לביטוח לאומי שכן רק לאחר מכן הנתבע קיבל את תשלום החשבון הסופי, ומשכך לא נשמעה טענה שאבזור כלשהו מהרשימה המאושרת לא הותקן ברכבו. בנוסף, הטענה כי התובעת לא התקינה ברכבו את כל האבזורים שמופיעים ברשימת האבזור עלתה לראשונה בדיון ההוכחות כך שמדובר בהרחבת חזית פסולה ודינה להידחות. עם זאת, ומאחר שהתובעת התייחסה לטענת אלו בסיכומי התשובה מטעמה, אצרף את תשובתה לטענות הנתבע בעניין.

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

א. מק"ט 48 (מספר סידורי 11 בחשבונית נספח 2 לכתב התביעה) – שינוי זווית ההגה שאמורה הייתה להיות ברכב המרצדס הותקנה ובוצעה גם ברכב הקרייזלר. מדובר באביזר שברגע שהמכוון הרפואי קבע שהוא נדרש לנכה עוד ברכב המרצדס, אזי הוא אביזר אלמנטרי ובסיסי בכל רכב שירכוש הנכה ולפיכך הותקן על ידי התובעת גם ברכב הקרייזלר.

ב. מק"ט 19 (מספר סידורי 5 בחשבונית נספח 2 לכתב התביעה) – שלט רחוק להפעלת דלת ומעלית (בחוו"ל) הוא שלט המשמש לפתיחת דלתות הרכב ופתיחת הרמפה החשמלית. בזמן שמנמיכים את רצפת הרכב בחוו"ל מפרמטים את השלט שלא רק יפתח חשמלית את דלתות הרכב אלא גם יוריד את הרמפה החשמלית למדרכה וגם יעלה אותה. כך שלא ייתכן שהתנבע לא קיבל שלט כי אז לא יכול היה להיכנס לרכבו.

ג. מק"ט 98 (מספר דיבורי 20 בחשבונית נספח 2 לכתב התביעה) – העברת מצבר ברכב מסוג "ויטוי" שאמור היה להיות ברכב המרצדס, בוצעה ברכב הקרייזלר של הנתבע בעת הנמכת רצפת הרכב בחוו"ל. הנמכת רצפת הרכב כוללת גם מצבר בחלק האחורי של הרכב שאחראי על תפעול הנמכת הרכב והאביזרים ברכב. דהיינו, יש שני מצברים ברכב, האחד שאחראי על כלל תפעול האביזרים והאחד אחראי על המנוע, זה בא כחבילה אחת עם ביצוע הנמכת הרכב בחוו"ל.

סוף דבר

35. הפועל היוצא הוא שהנתבע התחייב בחתימתו להעביר לתובעת באופן מידי כל סכום שיקבל מהמוסד לביטוח לאומי בעבור אבזור הרכב. הנתבע הפר התחייבותו כלפי התובעת (וכלפי המוסד), כך שעליו לשלם לתובעת סל של 42,220 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פתיחת תיק ההוצאה לפועל ועד לתשלום המלא בפועל. יתרת קרן החוב בתיק ההוצאה לפועל תעודכן בהתאם.

36. בנוסף, יישא הנתבעת בהוצאות ההליך בסך 1,500 ₪ ובשכר טרחת עו"ד בסך 5,850 ₪. סכומים אלה יצטרפו לקרן החוב בתיק ההוצאה לפועל ויישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ד, 21 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

נמית יריב, נשיא

בית משפט השלום בבאר שבע

תאד"מ 21-07-42809 א.צ.מ. דרום בע"מ נ' כהן

